

جوادى حصار فعال سياسى اصلاح طلب مطرح كرد:

وفاق به معنی کج‌دار و مریز با رقیب آری اما گردن کج کردن نزد آنان نه!

سرویس سیاسی – وفاق در حد پیش‌گیری برای ممانعت از ستیزه‌جویی‌های رقیب خوب بود ولی به معنی همکاری با آنها در دست نیست.

محمد صادق جوادى حصار، عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی درباره بحث وفاق ملی در رویکرد رییس جمهور پزشکیان اظهار داشت: یک سال پیش اقدامی پیش‌گیرانه صورت گرفت. اقدام پیش‌گیرانه برای این بود که جریان افراطی ستیزه‌جو نتواند قوه مجریه را دست بگیرد. اگر چه بدنه و ریشه جریان رادیکال در جاهای دیگر در اندازه‌های مختلف حضور دارد. همچنین در حوزه رسانه و تبلیغات هم بزرگ‌ترین بنگاه رسانه‌ای کشور یعنی صدا و سیما را در اختیار خود می‌بینند و در فضای مجازی و رسانه‌های مکتوب هم دست بالا دارند. بنابراین اتفاقی که در سال گذشته افتاد، اتفاقی پیش‌گیرانه بود و در آن بخش خوب عمل شد.

فعال سیاسی اصلاح طلب در ادامه گفت: متأسفانه دولت پزشکیان بنابه دلایلی نتوانست واکسیناسیون را کامل و پیش‌گیری را به‌درمان تبدیل کند تاوضع نامطلوبی را که از طرف جریان ستیزه‌جو ایجاد شده بود به‌طور کامل کنترل کند. بااین حال جریان تیر ۱۴۰۳ جریانی پیش‌گیرانه و البته موفق بود. مثلاً تنوع مواجهه‌ای که دولت با مسأله حجاب داشته با تصمیماتی که درباره مناسبات کشور با خاورمیانه اتخاذ کرده از جمله پیش‌گیری از کاری که به درگیری جدی ایرانبا عوامل آمریکادر منطقه و در رأس آنها اسرائیل بینجامد خوب عمل کرده و از خسارت‌های جدی جلوگیری کرده‌است.

او افزود: به‌همان نسبتی که اکثریت مردم به‌صحنه آمدند و در انتخابات شرکت کردند، انتخاب خوب و بازدارنده‌ای داشتند. دولت به عنوان دولت پیروز با تکیه به رأیی که داشت، بین خودش و جریانی که بااو مبارزه و مقابله می‌کرد باید فاصله‌ی ایجاد می‌کرد و در عین حال باران اصلی حاکمیت وارد تعامل می‌شد. منتها دولت در رویکردی اشتباه بنا بر بار همکاری و همراهی با رقبای خود گذاشت. همان‌رقیبی که تادیروز می‌گفت، تو احشاق نداری جای مرا بگیر! یا تو حق نداری گفتنمان را مسلط کنی یا تو حق نداری مسیر را عوض کنی! چون مسیر ما مسیر درست و مبتنی بر مبانی عقیدتی خودمان است و شما حق ندارید مسیر را عوض کنید. با اینها نباید وفاق می‌کرد. پیش‌گیری از ستیزه‌جویی اولیه شان خوب بود ولی همکاری با آنان و میدان دادن به آنها نه.

وی توضیح داد: اساساً آشوب با رقیبی که در مبارزه شکست خورده، نمی‌تواند رویکردی صحیح و منطقی باشد. در واقع دولت آشتی هم نکرد، بلکه بخشی از پیروزی خود را دو دستی تقدیم جریان شکست خورده کرد یعنی بخشی از ظرفیت و توان حاصل از پیروزی در انتخابات را به بازنده‌ای هبه کرد که باید باخت را می‌پذیرفتند. پس جریان ناکام در عمل با همان قدرتی که از دولت گرفته کفه ترازو را به نفع خود سنگین کرده و در مسیر تلاش برای ایجاد نابرابری‌های بیشتر و در واقع ناترازی‌های بیشتر گام بر می‌دارد. آن هم در حالی که وقتی نارضایتی‌ها تحت تأثیر رویکرد تندروها افزایش پیدا کند، مردم از دولت مستقر نارضی می‌شوند.

جوادى حصار تصریح کرد: دولت پزشکیان باچنین استراتژی‌یی بر مکتب اشتباه‌بزرگی شد. در واقع این شکلی که وفاق ترجمه شد، اصلاً مناسب نبود زیرا بهترین ترجمه از وفاق مصداق همان شعر حافظ است که می‌گوید «با دوستان مروت، با دشمنان مدارا»

همچنین باید گفت: وفاق به معنای همکاری و همدلی ۱۰۰ درصدی با رقیب نیست. در حقیقت آقای پزشکیان باید مفهوم مدارا را با جریان متنفذ و مخالف پیش می‌گرفت. نه وفاق که «بایدست در دست مشکلات رافع کنیم» چون آنها گرد پزشکیان را قبول داشتند، مسیرشان یکی بود و باهم اختلاف نظر جدی نداشتند.

این فعال سیاسی ادامه داد: پزشکیان زمانی می‌تواند به رقیب نزدیک شود که از همه انتقادات و اعتراض‌هایی که به‌جریان مسلط داشت، دست‌بردارد و بگوید: ببایید قدرت را تقسیم کنیم و با مشارکت هم مسیر جدیدی پی‌گیری کنیم. این ممکن است اتفاق بیفتد و شاید دارد می‌افتد. شاید در ذهن پزشکیان این باشد که به‌پشتوانه رأیی که از مردم گرفته‌ام، اگر دامن با جریان مخالف درگیر شوم، کار جلو نخواهد رفت. اگر بخوام، با هسته سخت قدرت وارد دعوای دائمی باشم، توان و فرصت‌ها هرز می‌روند. بنابراین چاره‌ای جز همکاری با رقیب ندارم. وضع به شکلی شده که دولت برای تعیین یک مدیر باید پیش نمایندگان مجلس گردن کج کند تا نارضایت‌شان را جلب کند ولی این طوری نمی‌شود مدیریت کرد.

جوادى حصار یادآور شد: به نظر می‌رسد آقای پزشکیان در تعریف مدارا با مخالفان دچار بدفهمی شده است. مدارا یعنی “کج‌دار و مریز” عمل کند. اما رییس جمهور سرمایه اجتماعی حاصل از رأی مردم را در کاسه ریخت و گفت، ببایید باهم بخوریم! در صورتی که اگر همین آلان بخواند سرمایه اجتماعی به‌همراهی دعوت کند، معلوم نیست جقدر بخواهند پشت سرش بایستند و این هرز دادن سرمایه اجتماعی بود.

نماینده مجلس: سلب‌ریتی‌ها در حال ریزنی برای انتخابات هیأت رئیسه هستند

سرویس سیاسی – نماینده انا و درود در مجلس شورای اسلامی با انتقاد از ورود سلب‌ریتی‌ها به مجلس و برگراری جلساتی توسط آنها درباره انتخابات هیات رئیسه، خواستار ورود رئیس و حراست مجلس به این موضوع شد.

روح‌الله علی‌آبادی در تذکری با اشاره به توضیحات رئیس مجلس درباره مصوبات و قوانین پالار مو و عفاف و حجاب گفت: از آقای قالیباف تقدیر و تشکر می‌کنم که یک‌بار برای همینه بحث ابلاغ قانون حجاب و پالار مو را شفاف بیان کردند.

وی در تذکره خطاب به حراست مجلس اظهار کرد: متأسفانه می‌بینم که بعضی وقت‌ها یک عده سلب‌ریتی وارد مجلس می‌شوند، جلسه برگزار می‌کنند و برای اینکه هیات‌رئیسه مجلس چه‌کسی باشد چه‌کسی نباشد تصمیم می‌گیرند و متأسفانه امروز عده‌ای هدفمند پیامک‌های انبوه را با تهدید و تطمیع ارسال می‌کنند تا در روند تصمیم‌گیری مجلس تأثیر گذار باشند.

این نماینده مجلس با طرح این پرسش که منشأ این پیامک‌ها کجاست؟ در تذکری به رئیس مجلس تأکید کرد: قرار است با تلفن همراهی که در اختیار نمایندگان است پیامک‌ها و مشکلات مردم را جواب دهیم نه اینکه روزی هزار تا پیامک هدفمند و تهدید آمیز بیاید و پیامک مشکلات مردم در میان تهدیدات این افراد شوم. گو علی‌آبادی با بیان اینکه با هوچی‌گری نمی‌شود مملکت را اداره کرد، خاطر نشان کرد: امروز مملکت نیاز به آرامش و همدلی دارد و قرار نیست یک عده هر طور که دوست دارند مجلس را تهدید کنند! این موضوع موجب وهن مجلس است و از آقای قالیباف می‌خواهم که به حراست مجلس تذکر دهند و حراست مجلس و نیروهای امنیتی نیز به‌موضوع ورود پیدا کنند.

سیاسی

عارف معاون اول رئیس‌جمهور:

در دولت وفاق ملی امر پوشیده‌ای با مردم نداریم و نخواهیم داشت

سرویس سیاسی – **معاون اول رئیس‌جمهور گفت: در دولت وفاق ملی، امر پوشیده‌ای با مردم نداریم و نخواهیم داشت.**

محمد رضا عارف معاون اول رئیس‌جمهور به موضوعات مختلف روز کشور از جمله مذاکرات غیر مستقیم ایران با آمریکا پرداخت و با بیان اینکه دولت وفاق ملی امیدوار است که این مذاکرات به دستاوردهای مثبتی منجر شود، تأکید کرد: م‌شی دولت تاکنون، به‌طور مطلق خودداری از هرگونه تقابل و در کنار آن، تأکید مستمر بر همدلی و همراهی بوده‌است. متن این گفت‌وگو که در جریان سفر اخیر عارف به استان آذربایجان شرقی انجام شد در ادامه می‌آید:
در سفر اخیرتان به آذربایجان شرقی، به نکته‌ای اشاره کردید مبنی بر اینکه «وفاق هزینه دارد و برای رسیدن به وفاق باید از برخی چیزها گذشت. منظورتان از «هزینه وفاق» چه بود؟

آنچه من مطرح کردم، یک مسأله بديهی و روشن بود، یعنی مسأله‌ای که بخشی از فرایند است. منظور من از این حرف این بود که اگر یک دولت حزبی باشد، طبیعتاً افرادی که در رأس کار قرار می‌گیرند و مصادر امور این دولت را بر عهده دارند، همان‌هایی هستند که دولت شناسخت کافی از آنان دارد چرا که به دلیل پیوندها و سوابق و آشنایی‌هایی که در حزب میان افراد ایجاد شده بود، خط‌مشی، منش و سوابق این افراد برای دولت روشن است و بر همین اساس هم این افراد برای تصدی مسئولیت‌ها انتخاب می‌شوند. نتیجه طبیعی این روند، تشکیل دولتی است با عقیده‌ای روشن و مواضعی نسبتاً مشترک از دولتمردان. در چنین دولتی فرایند تصمیم‌سازی بسیار شفاف و سریع پیش می‌رود زیرا اعضای دولت با یکدیگر همفکری دارند و به دلیل آشنایی قبلی، هماهنگی بیشتری میان آنها وجود دارد.

در یک وضع احتمالی دیگر، اگر به جای حزبی بودن، دولت به صورت جبهه‌ای باشد، باز هم به دلیل همفکری و اشتراک نظر بیشتر افراد حاضر در یک جبهه، تصمیم‌گیری در دولت و اجرای سیاست‌های دولت با سهولت بیشتری انجام می‌شود. اما اگر دولت نه بر مبنای حزب یا جبهه‌ای از احزاب، بلکه بر مبنای وفاق شکل بگیرد، به این معنی خواهد بود که در این دولت انتخاب افراد صرفاً بر اساس وابستگی‌های حزبی نیست و به همین دلیل تلاش می‌شود تا گزیننده‌ها و مسئولان دولت از طیف‌های مختلف و بدون توجه به گرایش سیاسی خاصی انتخاب شوند. وضع و شرایط در چنین دولتی طبیعتاً متفاوت خواهد بود.

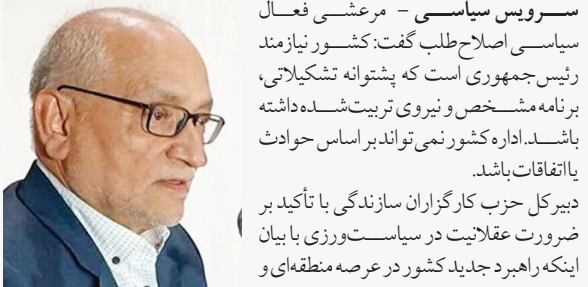
در حالی که دولت مبتنی بر وفاق باشد، نه حزب خاص یا جبهه‌ای از احزاب همسو، وقتی مسأله یا مشکلی مطرح می‌شود که باید برای آن تصمیم‌گیری شود، به این معنی است که دو یا چند عضو دولت که احتمالاً دیدگاه‌ها، نظرات و حتی مشرب مدیریتی متفاوتی نیست به هم دارند، باید درباره این موضوع باهم گفت‌وگو کنند و در نهایت باید با یکدیگر به توافق و یک تصمیم برسند تا بتوانند به مراحل مشترکی دست پیدا کنند. چنین فرایندی در دولت مبتنیتی بر وفاق، به‌طور طبیعی معمولاً زمان‌برتر از فرایندهای تصمیم‌گیری در موارد یا شرایط دیگر است و باعث می‌شود رسیدن به وفاق در تصمیم و اجما در عمل هزینه‌های بیشتری از نظر زمان و انرژی لازم برای تصمیم و کار داشته باشد. همین ضرورت صرف زمان و انرژی بیشتر برای دستیابی به توافق در تصمیم و اجماع در عمل، همان هزینه‌ای است که برای رسیدن به توافق در دولت‌های مبتنی بر وفاق، باید پرداخت شود.

البته این‌طور نیست که یک دولت مبتنی بر وفاق، صرفاً هزینه و زمان و انرژی بیشتری برای تصمیم‌گیری صرف کند، بلکه این دولت یک مزیت مهم هم نسبت به دولت حزبی دارد. این مزیت این است که برخلاف دولت حزبی، در دولت مبتنیتی بر وفاق دامنه انتخاب مدیران از جریان‌های سیاسی یا گرایش‌های اجتماعی و مدیریتی بسیار وسیع‌تر می‌شود. وقتی انتخاب حزبی را کنار می‌گذاریم، می‌توانید از میان نخبگان کشور، فارغ از وابستگی‌های سیاسی‌شان، افراد شایسته را انتخاب کنید. این موضوع باعث می‌شود دولت مبتنی بر وفاق از ظرفیت‌ها و استعدادهای گسترده‌تر موجود در جامعه و کشور بهره‌مند شود و تنوع دیدگاه‌ها درون دولت نیز افزایش پیدا کند. دیدگاه‌هایی که به نوبه خود طیف بیشتری از دیدگاه‌های موجود در جامعه را درون دولت نمایندگی خواهند کرد. در واقع این همان مزیتی است که در دولت‌های مبتنی

دوشنبه ۵ خرداد ۱۴۰۴، ۲۸ ذی‌القعدة ۱۴۴۶، ۲۶ می ۲۰۲۵، شماره ۴۷۱۹، صفحه ۷

حسین مرعشی فعال سیاسی اصلاح‌طلب:

بایک خاور میانه جدید روبه‌رو هستیم

سرویس سیاسی – مرعشی فعال سیاسی اصلاح طلب گفت: کشور نیازمند رئیس‌جمهوری است که پشتوانه تشکیلاتی، برنامه مشخص و نیروی تربیت‌شده داشته باشد. اداره کشور نمی‌تواند بر اساس حوادث یا اتفاقات باشد.

دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی با تأکید بر ضرورت عقلانیت در سیاست‌ورزی با بیان اینکه راهبرد جدید کشور در عرصه منطقه‌ای و بین‌المللی با هدایت رهبر معظم انقلاب و تدابیر رئیس‌جمهور تعیین می‌شود گفت: ایران باید بتواند وارد مرحله‌ای تازه از «پرواز بزرگ» شود، این در حالی است که ما با یک خاورمیانه جدید روبه‌رو بوده که ایران می‌تواند در آن نقش کلیدی ایفا کند.

سیدحسین مرعشی در مراسم خرداد، یادآور ایام حماسی که در سالن همایش مجموعه فاطمه زهرا(س) در شهرستان ری برگزار شد، در سخنانی با انتقاد از رویکردهای احساسی در مدیریت کشور اظهار داشت: با تکیه صرف بر احساسات پاک نمی‌توان کشور را اداره کرد، جریان سیاسی ساخت با شخصیت‌های سیاسی پرورش داد. سیاست میدان تصمیم‌های سخت، آموزش، ایستادگی و ناامید نشدن است.

وی با اشاره به تجربه انتخابات مجلس دوازدهم تصریح کرد: ما اشتباه کردیم که عرصه انتخابات مجلس را ترک کردیم. مجلس به اندازه ریاست‌جمهوری اهمیت دارد. رئیس‌جمهوری که با مجلسی ناهماهنگ روبه‌روست، نمی‌تواند کشور را کارآمد اداره کند.

مرعشی فعال سیاسی اصلاح طلب گفت: کشور نیازمند رئیس‌جمهوری است که پشتوانه تشکیلاتی، برنامه مشخص و نیروی تربیت‌شده داشته باشد. اداره کشور نمی‌تواند بر اساس حوادث یا اتفاقات باشد.

وی باقدردانی از رهبر معظم انقلاب برای فراهم کردن فضای گفت‌وگوی غیر مستقیم میان ایران و ایالات متحده، اظهار داشت: فرصتی جدید پیش‌روی کشور گشوده شده است. باید از آن بهره‌گیری را وارد مرحله‌ای از تعاملات و توسعه شویم.

مرعشی در بخش دیگری از سخنان خود با تحلیل تحولات ژئوپلیتیک منطقه افزود: جهان از دوران جنگ سرد و رقابت‌های نظامی عبور کرده و امروز رقابت‌های اقتصادی تعیین‌کننده قدرت کشورهاست. ما با یک خاورمیانه جدید روبه‌رو هستیم که ایران می‌تواند در آن نقش کلیدی ایفا کند.

او با تأکید بر اهمیت توسعه اقتصادی و دیپلماسی منطقه‌ای هشدار داد: اگر ایران جایگاه خود را در این نظم جدید منطقه‌ای تعریف نکند، ممکن است باچران‌های مشابه بحران اقتصادی سال‌های اخیر مواجه شود. کشورها چون عراق، قطر، عربستان، امارات و ترکیه در مسیر رشد اقتصادی قرار گرفته‌اند. ما نباید از این روند عقب‌بمانیم.

مرعشی در پایان اظهار امیدواری کرد که استراتژی جدید کشور در عرصه منطقه‌ای و بین‌المللی با هدایت رهبر انقلاب و رئیس‌جمهور آینده تعیین شود و ایران بتواند وارد مرحله‌ای تازه از «پرواز بزرگ» توسعه شود.

در بخش دیگری از برنامه، خواهر شهید محمد جهان‌آرا از زنان مقاوم و مؤثر در عرصه روایت‌گری دفاع مقدس، با بیان خاطراتی ناب از روزهای مقاومت در خرم‌شهر، به بازخوانی رشادت‌ها و ایستادگی مردم جنوب در برابر دشمن پرداخت که به این مراسم حال و هوایی معنوی بخشد.

این همایش، فرصتی برای مرور افتخارات و تأملی دوباره بر میراث فکری و اجتماعی خردباد بود؛ خردادی که تنها یادآور مقاومت و حماسه در میدان نبرد است، بلکه نمادی از حماسه‌آرایی و آگاهی در عرصه سیاست و جامعه نیز به‌شمار می‌آید و پیوندی میان حماسه‌خون در خرم‌شهر و حماسه‌رأی در دوم خرداد است.

دور پنجم مذاکرات؛ چالش‌های خطوط قرمز و خواسته‌های حداقلی

سرویس سیاسی – عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی معتقد است که ایران و آمریکا می‌توانند خواسته‌های حداقلی را به عنوان «نقطه توافق» خود در مذاکرات تعیین کرده و در مورد آنها به توافق برسند.

دور پنجم مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا در دم در محل اقامت سفیر عمان و به ریاست «سید عباس عراقچی» و «استیون ویکتاف» و «ایدر ایوب‌سعیدی» وزیر خارجه عمان برگزار شد. پیش از آغاز این مذاکرات، مقامات آمریکایی تأکید داشتند که ایران حق غنی‌سازی در داخل خاک خود را ندارد که این موضوع با واکنش شدید تهران مواجه شد. تهران تأکید کرد که غنی‌سازی قطع قرمز ایران بوده و بدون رعایت آن، توافقی در دسترس نخواهد بود.

بر اساس اظهارات اسماعیل بقایی سخنگوی وزارت خارجه کشورمان، در دور پنجم مذاکرات وزیر خارجه عمان برای عبور از موانع، راهکارها و ایده‌هایی پیشنهاد کرده بود که رتوش و محورهای آنها در این دور مورد بررسی قرار گرفت و قرار شد به موازات بررسی بیشتر در پایتخت هامبورگ خارجه عمان کار بر روی جزئیات ایده‌های پیشنهادی را ادامه داده و برای بررسی‌های تکمیلی در اختیار دو طرف قرار دهد.

عراقچی نیز با اشاره به اینکه این دور از مذاکرات، «یکی از حرف‌های ترین ادوار مذاکراتی» بود، گفت: ما یک بار دیگر مواضع و اصول جمهوری اسلامی ایران را در خصوص مذاکرات بیان کردیم. مواضع ما روشن است و بر روی آن‌ها ایستادگی داریم. اکنون فکر می‌کنیم یک درک بهتر و روشن‌تری نسبت به این مواضع نزد طرف آمریکایی وجود دارد.

زمان و مکان دور بعدی مذاکرات نیز در ادامه اعلام خواهد شد. سیدافضل موسوی عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی درباره روند مذاکرات ایران و آمریکا، اظهار کرد: مقامات آمریکایی بیرون از میز مذاکره و در رسانه‌ها مسائلی را مطرح می‌کنند که مصرف داخلی دارد و نباید آنها را مبنایی برای دستیابی به توافق یا دور شدن از توافق تلقی کرد. بالاخره اگر قرار است خط قرمز ایران رعایت نشود، اصلاً نیازی نیست که آمریکاد مذاکرات شود.

وی با اشاره به برگزاری پنچ دور مذاکره ایران و آمریکا، ادامه داد: ایجاد چالش بین طرفین، بخشی از روند یک مذاکره است و نباید انتظار داشت آمریکا همان روز اول مذاکرات، تقاضای ایران را بپذیرد، بلکه می‌خواهد زمانی را صرف کرده تا به حامیان خود اتفاقا کند که مقابل ایران ایستاده است، اما باید نیت واقعی طرفین را در میز مذاکره، نه در گفت‌وگو با رسانه‌ها بررسی کرد.

این فعال سیاسی همچنین خاطر نشان کرد: رئیس‌جمهور آمریکادر سفر به خاورمیانه، قراردادهایی با کشورهای عربی منعقد کرد. برای اینکه این قراردادها اجرایی شود به منطقه‌ای امن نیاز است، بنابراین آمریکا باید با ایران به توافق برسد. کشور‌های عربی خاورمیانه هم به منطقه‌ای امن نیاز دارند که تراپ هم در این سفر اشاره کرد که امیر قطر به دنبال توافق ایران و آمریکاست. آمریکا راهی جز توافق ندارد، چون این منطقه ناامن شود، آنها هم به اهداف خود در جذب سرمایه از کشورهای عربی دست پیدانمی‌کنند.

موسوی در پایان با بیان اینکه احتمال دستیابی به توافقی متصفانه کم است، گفت: توافق متصفانه با توافقی که طرفین به حداقل‌ها راضی می‌شوند، تفاوت دارد. مطلوب آمریکاییان است که تمام تالیسات منطقه‌ای ایران را با زین بزنند، ولی مجبور است از این خواسته‌ها خود کوتاه‌بیاید. حداقل خواسته‌است ایران این است که غنی‌سازی اورانیوم در حد نیازهای صلح آمیز در داخل خاک خود انجام داده و حقوق هسته‌اش به رسمیت شناخته شود. حداقل انتظار آمریکایی این است که اطمینان بدست آورد که ایران به سمت سلاح هسته‌ای حرکت نمی‌کند، بنابراین این دو کشور می‌توانند در همین نقطه به توافق رسیدو حداقل خواسته‌های خود را بدست آورند.